

eller indirekte berøres af de i forordningen anførte sanktionslove, underrette EU-Kommissionen herom indenfor en nærmere angiven frist. Artikel 5 foreskriver, at personer, der er omhandlet af artikel 11, ikke må efterleve - hverken aktivt eller ved forsætlig forsømmelse - bestemmelser eller forbud, herunder domstolsafgørelser, der baserer sig på de i forordningen omhandlede sanktionslove.

Personer kan dog bemyndiges til i overensstemmelse med procedurene i forordningens artikel 7 og 8 helt eller delvis at efterleve sådanne bestemmelser mv., dersom undladelse heraf ville være til væsentlig skade for deres egne eller Fællesskabets interesser.

Det betyder, at danske personer og virksomheder, der fortier oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til EU-Kommissionen eller den nationale myndighed skal kunne ifalde strafansvar. Det samme gælder de personer og virksomheder, der ikke overholder forbudet mod at efterleve eventuelle bestemmelser og afgørelser, der baserer sig på de i bilaget anførte sanktionslove, medmindre det kan godtgøres, at ikke-efterlevelse vil være til væsentlig skade for deres egne eller Fællesskabets interesser.

Ifølge artikel 9 i forordningen skal sanktionerne være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Det er bevidst og groft uagtsomme forhold der kan straffes. Der findes ikke holdepunkter for at antage at formålet med artikel 9 også har været at straffe for simpel uagtsomhed. Ved simpel uagtsomhed ifaldes derfor ikke ansvar. Strafansvaret omfatter ikke artikel 2, tredje stykke. For så vidt angår artikel 5, andet stykke, omfatter strafansvaret alene fortielse eller afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en eventuel bevisførelse for, at ikke-efterlevelse vil være til væsentlig skade for de berørte virksomheder eller personer.

Med henvisning til straffebestemmelser i særlovgivningen generelt, herunder især »Lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter

om økonomiske forbindelser til tredjelande« § 2 samt de strafferammer, der er eller forventes fastsat i de øvrige medlemsstater, anses bødestraf, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens bestemmelser, for at være en effektiv, forholdsmæssig og afskrækkende sanktionsform.

Det er domstolene, der fastsætter bødens størrelse, og det vil derfor bero på domstolenes praksis. Ved udmåling af bødestørrelsen vil der bl.a. skulle tages hensyn til overtrædelsens grovhed, herunder omfanget af de økonomiske og/eller finansielle interesser, der er involveret i forbindelse med overtrædelse af forordningen, den økonomiske fordel, som måtte være opnået ved lovovertrædelsen, den pågældendes betalingssevne o.l.

Forordningen omfatter også juridiske personer, hvorfor de ligeledes skal kunne ifalde strafansvar.

Til § 3

Forordningens artikel 2, tredje stykke, foreskriver, at oplysninger kan forelægges EU-Kommissionen direkte eller via medlemsstaternes kompetente myndigheder. Endvidere har EU-Kommissionen pligt til at underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den person, der har meddelt oplysningerne har bopæl eller er registreret. Forordningen forudsætter således, at medlemsstaterne har udpeget den kompetente myndighed.

Det foreslås, at Erhvervsfremme Styrelsen, der har ansvaret for gennemførelsen af den nationale lovgivning og den administration, der måtte komme, udpeges som den kompetente danske myndighed.

Til § 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Der vil ikke være behov for overgangsbestemmelser.